

Minister siger os, at Bevillingen under Nr. 58 ikke bliver udbetalt, uden at ogsaa Bevillingen under Nr. 77 bliver det, vil jeg stemme for begge. — Der er en lille Bevilling under Nr. 67 til en Tegnestole for Maleren Foss, som ikke er tiltraadt af mig og andre Medlemmer. Grunden dertil er ikke den, at vi have noget som helst imod den paagældende Maler, men der er en mere principiel Grund dertil. Denne Bevilling blev oprindeligt givet til den bekendte Maler Ruhn for at støtte hans Virksomhed, og den blev givet som en ganske særlig personlig Bevilling, der ikke vilde være givet, hvis det ikke særlig havde været Ruhn, der stod i Spidsen for denne Skole. Men det er ved saadanne personlige Bevillinger i og for sig urigtigt, naar Grunden falder bort, at ville opretholde dem som Institution og føre dem over paa andre Personer. Det have vi ikke kunnet bifalde, og derfor tiltræde vi ikke denne nye Bevilling, som vil fortsætte Tegnestolen som en blivende Institution under en Mand, som der ikke er stillet Fordring om at yde, og som jeg heller ikke tror, der er den Grund til at yde en saadan personlig Understøttelse, som der var overfor Ruhn. — Om Skuespillerinde Fru Oda Nielsen skal jeg saa meget mindre udtale mig, som der i Realiteten er Enighed i hele Udvalget, idet hele Udvalget vil stemme for denne Bevilling. Jeg skal ikke underkende de Bemærkninger, der bleve gjort om den Modsigelse, der kunde være mellem dette Forslag og den nævnte Skuespillerindes ringe Anvendelse i Teatrets Tjeneste. Derimod forekommer det mig, at der ikke her er nogen særlig Grund til at fremhæve Forholdet mellem de forskellige Funktionærer ved Theatret overhovedet. Vi have ved tidligere Lejligheder bevilget fast Ansættelse til forskellige talentfulde Skuespillere og Skuespillerinder uden at fremdrage denne Maalestok — jeg skal blot nævne Fru Hennings og Froken Dons og flere andre. Jeg ser ikke, at der i dette Tilfælde er mere Grund til at fremdrage dette, end der har været ved tidligere Lejligheder.

Jeg kommer nu til det Forslag, der under Nr. 79 er stillet af et Mindretal, hvortil ogsaa jeg hører, om en Understøttelse til Dr. Georg Brandes. Jeg kan derom fatte mig ganske kort. Først kan jeg det, fordi Navnet Georg Brandes hører til de Navne, som ere bekendte for alle Medlemmer her i Salen, og hvorom hver enkelt har sin Mening. Og jeg kan saa meget mere fatte mig i Korthed, som jeg kan henholde mig til det Andragende, som er omdelt her paa ærede Medlemmers Bladser fra henved 70 Forsattere, Videnskabsmænd og Kunstnere,

hvori de varmt anbefale en saadan Understøttelse. Det er Mænd, som hver for sig navnlig i Forening have større Kompetence til at udtale sig om et saadant Spørgsmaal, end jeg tillægger mig selv, og jeg skal derfor henholde mig til, hvad der er blevet udtalt. Naar der deri er brugt saadanne Udtryk som, at man aldeles ikke kunde tænke sig vort Årds Liv og vor Literaturs Udvikling i de sidste 20 Aar uden Dr. Brandes, tror jeg, at det er en tilstrækkelig afgørende Udtalelse. Men jeg skal fremdeles fremhæve, hvad der i denne Forbindelse dog ogsaa fortjener Baaagelse, at naar det fremhæves, at den literære Virksomhed her i Landet overhovedet er undergivet vanskelige Vilkaar, og naar dette i Almindelighed gælder, saa gælder det, som det udtales i Andragendet, endnu mere, naar en saadan Virksomhed støttes paa omfattende og vanskelige Studier og forudsætter saadanne. Endelig fremhæves det ogsaa med megen Ret, hvad der ogsaa er alle Mennesker bekendt, hvorledes Dr. Brandes har haft et stort Arbejde ved at lede Udblandets Literatur og Tanker ind over vort Land paa mange Omraader, som maaske ellers ikke vare komne til os. Kun een Bemærkning skal jeg endnu gøre, og det er den, at Forsatteres Stilling her i Landet overhovedet er vanskelig, fordi vi ikke have nogen literær Konvention med andre Lande, saa at vor Literatur ikke beskyttes mod Oversættelser eller har nogen sikker Afgang til at faa Netten dertil betalt. Jeg tror, at blandt de Forsattere, hvorom dette kunde ansøres, er vel Dr. Brandes den, som det vil gælde om i særlig høj Grad. Denne Bevilling vil vel overhovedet være den af alle disse mange Bevillinger, som vi her stemme over, der har mest Udfigt til at blive hørt og lagt Mærke til ogsaa udenfor dette Lands Grænser. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) gjorde nogle Indvendinger mod denne Bevilling, som jeg ikke skal opholde mig længe ved. Jeg skal kun udtale min Anerkendelse af, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds ikke gjorde dem i sit eget Navn. Det ærede Medlem nævnte, at der var Folk her i Landet, som ikke anerkendte, at Dr. Brandes havde nogen videre Betydning. Det ærede Medlem stillede disse Medborgere i påsende Afstand fra sig selv og gjorde ikke sig selv medansvarlig for slige Meninger. Endnu mindre gjorde det ærede Medlem det, naar han udtalte, at der var Medborgere, som ansaa Dr. Brandes' Virksomhed for skadelig eller ikke gavnlig. Det udtalte det ærede Medlem heller ikke i sit eget Navn, og det finder jeg Grund til at paaståne. De Med-